

Joan Fuster

SANT LLULL

No sé on ho he llegit, però sembla que ara volen intentar, novament, la canonització de Ramon Llull. No hi tenc res a dir, és clar: el problema se m'escapa. Només que m'assalta la curiositat de saber per què, en aquestes altures, algú -¿qui?- ha tingut una pensada tan sorprenent . ¿És que potser el Beat Barbaflorida encara fa miracles? En vida, en va fer un: inventar-se la «prosa catalana», i d'una manera gloriosa. Si més no, així ho afirmen els historiadors de la nostra literatura. Però la cúria sempre li va ser hostil, i els vigilants de l'ortodòxia catòlica mai no s'han refiat gaire de les especulacions apologetiques del mallorquí. Les logomàquies lul·lianes i lul·listiques tenen una història envitricollada, demencial, exasperada, i, al cap de tants segles, han perdut interès i vigència.. ¿Què en podria fer, un teòleg d'avui, amb les «Arts» de Llull? Es tracta d'un fòssil ideològic, tan eminent com es vulgui, genial i tot, però un fòssil. Sigui com sigui, si a Roma continuen fabricant «sants» -i el calendari ja n'és ple-, tampoc no hauríem de desanimar-los. Qualsevol dia *elevant a los altares* el mala bèstia de Savonarola, per exemple. ¿No van fer santa el virago de Joanna d'Arc, i vés a saber per quina raó? Els dissenys del Vaticà, com els de la Providència Divina, són inescrutables... La interrogació següent seria: ¿i qui pagarà la maniobra? ¿El Consell General de Mallorca, autonòmic o preautonòmic? ¿L'Institut d'Estudis Catalans? ¿L'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana? ¿La Maçoneria? ¿L'*ordinario del lugar*?... Pobre Llull, i quina posteritat tan aberrant li ha tocat!

[*El Món*, 1, 18 desembre 1981, p. 1]